

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2013. június 25.*

„Tagállami kötelezettségszegés — 2003/41/EK irányelv — A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenysége és felügyelete — Az átültetés előírt határidőben történő részleges elmaradása — A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete — A végrehajtás elmaradása — Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése — Pénzügyi szankciók — Átalányösszeg”

A C-241/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 260. cikkének (2) bekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2011. május 19-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: Z. Malůšková, N. Yerrell és K.-P. Wojcik, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek és J. Očková, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen, A. Rosas, G. Arestis, J. Malenovský és E. Jarašiūnas tanácselnökök, Juhász E., A. Borg Barthet, A. Ó Caoimh (előadó), C. G. Fernlund, J. L. da Cruz Vilaça és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. december 11-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2013. március 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: cseh.

Ítéletet

- 1 Keresetében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
  - állapítsa meg, hogy a Cseh Köztársaság, mivel nem hozta meg azokat a törvényi és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK tanácsi irányelv (HL L 235., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 350. o.) 8., 9., 13., 15–18. cikkének és 20. cikke (2)–(4) bekezdésének, és mivel ily módon nem teljesítette az ezen irányelv 22. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, nem fogadta el a C-343/08. sz., Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben 2010. január 14-én hozott ítéletben (EBHT 2010., I-275. o.) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, ennél fogva pedig nem teljesítette az EUMSZ 260. cikkéből eredő kötelezettségeit;
  - kötelezze a Cseh Köztársaságot 22 364,16 euró kényszerítő bírságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára történő megfizetésére a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések elfogadásában való késedelem minden egyes napjára a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének napjától a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések elfogadásának napjáig;
  - kötelezze a Cseh Köztársaságot 5 644,80 euró átalányösszeg megfizetésére a késedelemnek a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések elfogadásában való késedelem minden egyes napjára az ezen ítélet kihirdetésének napjától, 2010. január 14-től a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének napjáig, vagy addig a napig, amikor a Cseh Köztársaság megteszi az említett ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, amennyiben az megelőzi a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének napját, valamint
  - a Cseh Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogi háttér

- 2 Az EK 47. cikk (2) bekezdése, az EK 55. cikk és az EK 95. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott 2003/41 irányelv (1), (6), (8), (9) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:

„(1) A Közösségben a gazdasági növekedés és munkahelyteremtés szempontjából alapvető fontosságú a pénzügyi szolgáltatások valóságos belső piaca.

[...]

(6) Ez az irányelv jelenti tehát az első lépést a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények európai szinten megszervezett belső piacához vezető úton. Azáltal, hogy az óvatosság elve (prudent person rule) válik a tőkebefektetések elvi alapjává, valamint hogy az intézmények számára lehetővé teszik a határokon átnyúló működést, ösztönzik a megtakarítások átirányítását a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények ágazatába, így járulva hozzá a gazdasági és szociális fejlődéshez.

[...]

- (8) Biztosítani kell, hogy azon intézmények, amelyek támogató vállalkozástól teljesen függetlenül, tőkefedezeti alapon és kizárólag nyugellátás biztosításának céljával működnek, kizárólag az összehangolt prudenciális követelményeknek való megfelelés kötelezettségével, szabadon nyújthassanak szolgáltatásokat és szabadon fektethessenek be, függetlenül attól, hogy jogi személynek minősülnek-e.
- (9) A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok maradnak teljes mértékben felelősek nyugdíjrendszereik megszervezéséért, továbbá az ő felelőségük az a döntés, hogy az egyes tagállamokban a nyugdíjrendszer három »pillére« milyen szerephez jut. A második pillér összefüggésében a tagállamok továbbá teljes mértékben felelősek a foglalkoztatói nyugellátást biztosító olyan különböző intézmények szerepéért és feladataiért, mint az ágazati nyugdíjalapok, vállalati nyugdíjalapok és életbiztosító társaságok. Ennek az irányelvnek nem célja ennek az előjognak a megkérdőjelezése.”
- 3 Az említett irányelv 8. cikke előírja, hogy valamennyi tagállamnak biztosítania kell, hogy a támogató vállalkozás és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény jogilag elkülönül; erre azért van szükség, hogy a tagok és az ellátottak érdekeinek védelmében az intézmény vagyona védve legyen a támogató vállalkozás csődje esetén.
- 4 Ugyanezen irányelv 9. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a területükön található, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató valamennyi intézmény tiszteletben tart bizonyos működési feltételeket, és különösen azt, hogy azokat az illetékes felügyeleti hatóság a nemzeti nyilvántartásba bejegyzzi, vagy azok engedéllyel rendelkezzenek, hogy az intézményt ténylegesen jó hírnevű személyek működtetik, akik maguk rendelkeznek megfelelő szakképesítéssel és tapasztalattal, vagy megfelelő szakképesítéssel és tapasztalattal rendelkező tanácsadókat alkalmazzanak, és hogy azokat megfelelő szabályok alá vetik. E cikk (5) bekezdése előírja, hogy a határokon átnyúló tevékenység esetén a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény működésének feltételeit a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak előzetesen jóvá kell hagyniuk.
- 5 A 2003/41 irányelv 13. cikke alapján valamennyi tagállamnak biztosítania kell, hogy az illetékes hatóságok rendelkeznek a szükséges hatáskörrel és eszközökkel ahhoz, hogy ellenőrizzék a területén található foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységeit.
- 6 Ezen irányelv 15–18. cikke előírja, hogy a székhely szerinti tagállamnak biztosítania kell, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények biztosítástechnikai tartalékokat hoznak létre a különböző nyugdíjkonstrukciók esetében, megfelelő eszközzel rendelkeznek e tartalékok fedezésére, valamint olyan kiegészítő eszközökkel rendelkeznek, amelyek „puffer” szerepet töltenek be, és az óvatosság elvének megfelelően valósítják meg befektetéseiket.
- 7 Az említett irányelv 20. cikkének (2)–(4) bekezdése kifejti a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények határokon átnyúló tevékenységeinek a felügyeletére vonatkozó azon szabályokat, amelyeket a székhely szerinti tagállamoknak be kell tartaniuk.
- 8 A 2003/41/EK irányelv 22. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2005. szeptember 23. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.”

A Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet

- 9 2008. július 23-án a Bizottság az EK 226. cikknek megfelelően kötelezettségszegés megállapítása iránt nyújtott be keresetet a Cseh Köztársaság ellen annak megállapítása céljából, hogy ez a tagállam – mivel nem ültette át teljesen a belső jogrendjébe a 2003/41 irányelvet, különösen mivel nem ültette át ezen irányelv 8., 9., 13., 15–18. cikkét, valamint 20. cikkének (2)–(4) bekezdését - nem teljesítette az ezen irányelvből, különösen az irányelv 22. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- 10 A Bíróság helyt adott a Bizottság keresetének, és a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet rendelkező részének 1. pontjában megállapította, hogy a Cseh Köztársaság – mivel az előírt határidőn belül nem hozta meg azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 2003/41 irányelv fent említett rendelkezéseinek – nem teljesítette az ezen irányelv 22. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A pert megelőző eljárás

- 11 2010. február 19-i levelében a Bizottság felhívta a Cseh Köztársaságot, hogy közölje vele azon intézkedéseket és pontos ütemtervet, amelyeket ez a tagállam a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítése céljából tervez elfogadni.
- 12 2010. február 24-én nyilvántartásba vett 2010. február 3-i levelében a Cseh Köztársaság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy – tekintettel e tagállam belpolitikai helyzetére és különösen a 2010. május 28–29-i törvényhozási választásokra – a 2003/41 irányelv teljes körű átültetése céljából szükséges módosítások megtétele tekintetében a legrealisabb határidő az említett levél időpontjától számított két év.
- 13 2010. március 23-i levelében a Cseh Köztársaság a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések elfogadásának szakaszait tartalmazó indikatív ütemtervet küldött a Bizottságnak, amelyből kitűnt, hogy ezeket az intézkedéseket legkésőbb 2012 júniusában elfogadják.
- 14 2010. június 17-i levelében a Cseh Köztársaság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy munkadokumentumot készített a 2003/41 irányelv átültetéséről, amelyet a kormánynak 2010. május 31-ig kellett volna megvizsgálnia. Tekintettel azonban a törvényhozási választások megtartására, e tagállam szerint az ezen irányelv átültetésének módjára irányuló döntéssel az e választások eredményeként megalakuló új kormányt kell megbízni – valószínűleg – 2010 őszén.
- 15 2010. szeptember 27-i levelében a Cseh Köztársaság jelezte, hogy a közeljövőben közlik a Bizottsággal az említett irányelv átültetésére szolgáló részletes szabályokra vonatkozó pontos ütemtervet.
- 16 2010. október 1-jei levelében ez a tagállam tájékoztatta a Bizottságot, hogy a következő hetekben ismételtelen az új kormány elé terjesztenek egy, a pénzügyminisztérium által elkészített munkadokumentumot, amely a 2003/41 irányelv átültetésére vonatkozik, és hasonló ahhoz a dokumentumhoz, amelyet 2010. május 31-ig kellett volna megvizsgálni.
- 17 2010. október 29-én a Bizottság felszólító levelet küldött a Cseh Köztársaságnak, amelyben jelezte, hogy ez a tagállam még mindig nem tett eleget a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletből eredő kötelezettségeinek. Az említett tagállam kérésére az e felszólító levélre adandó válasz határidejét 2011. január 28-ig meghosszabbították.

- 18 2011. január 25-i levelében a Cseh Köztársaság tájékoztatta a Bizottságot, hogy a fent említett ítéletben foglaltak teljesítése céljából elkészített törvénytervezetet – a hatáskörrel rendelkező központi hatóságokkal folytatott konzultációt követően – 2011 első negyedévében terjesztik a kormány elé. E tagállam ezt a törvénytervezetet 2011 áprilisában szándékozott a nemzeti parlament elé terjeszteni, a törvény hatálybalépését pedig ugyanezen év harmadik negyedévére irányozta elő.
- 19 A Bizottság – mivel az említett tagállam nem tájékoztatta az ahhoz szükséges rendelkezések elfogadásáról, hogy megfeleljen a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletnek – úgy határozott, hogy benyújtja a jelen keresetet.

A jelen eljárás során bekövetkezett fejlemények

- 20 2011. szeptember 2-án a Cseh Köztársaság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy 2011. augusztus 31-én kihirdette és hatályba léptette a 260/2011. sz. törvényt, amely e tagállam szerint – a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet meghozatalát megelőzően a 2003/41 irányelvet a cseh jogrendbe részlegesen átültető, az Európai Unió tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás egyéb részes államai Cseh Köztársaság területén foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeinek a tevékenységeiről, valamint az állami egészségbiztosításról szóló 48/1997. sz. törvény módosításáról szóló, továbbá számos kapcsolódó törvényt módosító és kiegészítő 2006. május 24-i 340/2006. sz. törvény kiegészítésével – biztosítja ezen ítélet maradéktalan végrehajtását.
- 21 A 260/2011. sz. törvény tartalmának a vizsgálatát követően a Bizottság a válaszában megállapította, hogy a Cseh Köztársaság a jogszabályait összhangba hozta az említett ítélettel.
- 22 Ebből következően a Bizottság már nem kéri kényszerítő bírság megállapítását. Fenntartja azonban az arra irányuló kérelmét, hogy a Bíróság kötelezze a Cseh Köztársaságot átalányösszeg megfizetésére.

A kötelezettségszegésről

- 23 Mivel az EUM-Szerződés – az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettségszegési eljáráson belül – megszüntette az indokolással ellátott vélemény adására vonatkozó szakaszt, az EUMSZ 260. cikk szerinti kötelezettségszegés fennállásának megállapításához szükséges referencia-időpont az e rendelkezés (2) bekezdésének első albekezdése értelmében kibocsátott felszólító levélben meghatározott határidő lejártá (lásd a C-610/10. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet 67. pontját, valamint a C-279/11. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2012. december 19-én hozott ítélet 19. pontját).
- 24 A jelen ügyben – amint azt a Cseh Köztársaság elismerte – a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésének biztosításához szükséges jogalkotási intézkedéseket csupán a 2011. augusztus 31-én – azaz a 2010. október 29-i felszólító levélben e tekintetben meghatározott és 2011. január 28-án lejárt határidő után – kihirdetett és hatályba lépő 260/2011. sz. törvény elfogadásával állapították meg.
- 25 E feltételek mellett azt kell megállapítani, hogy mivel a Bizottság által az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján a Cseh Köztársaságnak megküldött felszólító levélben meghatározott határidő lejártáig a Cseh Köztársaság nem tette meg a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Az átalányösszegről

A felek érvei

- 26 A Bizottság kifejti, hogy a kért átalányösszeg összegét – azaz a jogsértés napjaira fizetendő 5 644,80 eurót – „Az EUMSZ 260. cikk végrehajtása – A jogsértési eljárások keretében a Bizottság által a Bíróságnak javasolt átalányösszegek és kényszerítő bírságok meghatározásához használt adatok naprakésszé tétele” című bizottsági közleménnyel (SEC[2010] 923) naprakésszé tett, és az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésének végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény (HL 2011. C 12., 1. o.) alapján az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó eljárásokban alkalmazandó, az EK 228. cikk végrehajtásáról szóló, 2005. december 13-i közleményben [SEC(2005) 1658] (a továbbiakban: 2005. évi közlemény) előírt kritériumok alapján állapították meg. Ez az összeg a napi 210 euró átalányalap, a jogsértés súlyosságát tükröző (1-től 20-ig terjedő skálán megállapított) 8-as együttható, valamint a Cseh Köztársaság fizetőképességét tükröző „n” együttható, vagyis 3,36 szorzatából adódik. Mivel az 594 napi jogsértésre az így kapott teljes összeg, azaz – a Bizottság szerint – 3 364 891,20 euró meghaladja a Cseh Köztársaság tekintetében a 2005. évi közleményben rögzített minimális átalányösszeget, ennek a tagállamnak ezt a napi mérték alapján meghatározott átalányösszeget kell megfizetnie.
- 27 A Bizottság úgy véli, hogy az alkalmazott súlyossági együttható helytálló, mivel az érintett normák elengedhetetlenek a határokon átnyúló szolgáltatásoknak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények általi nyújtásához, továbbá mivel e normák belső jogrendbe való teljes körű átültetésének hiányában nem teljesülnek a foglalkoztatói nyugellátási rendszerek belső piaca működésének feltételei, amely működés első szakaszát a 2003/41 irányelv képezi.
- 28 A Bizottság vitatja, hogy a szóban forgó rendelkezések átültetésének hiánya az említett tagállam nyugdíjrendszere második pillérének hiánya miatt gyakorlatilag semmilyen következménnyel nem járt. Igaz ugyan, hogy a 2003/41 irányelv nem tartalmaz semmiféle olyan szabályt, amely arra kötelezné a tagállamokat, hogy engedélyezzék foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények területükön történő létesítését. A Cseh Köztársaság azonban – azzal, hogy elmulasztotta átültetni az ezen irányelv érintett rendelkezéseit – nem gondoskodott arról, hogy fel legyen készülve a helyzetnek a nemzeti rendszer foglalkoztatói nyugdíj-rendszerrel történő kiegészítésére irányuló esetleges döntésből eredő lehetséges megváltozására.
- 29 A Bizottság emellett úgy véli, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények működéséhez szükséges technikai feltételek meghatározásának lényegében nincs köze a második pillér létrehozására vonatkozó kérdéshez.
- 30 A Bizottság szerint egyébként irreleváns az, hogy a 2003/41 irányelvet részlegesen átültették. E részleges átültetésből ugyanis nem lehet következtetni sem a cseh szervek felügyelete alatt álló, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények működési feltételeire, sem az ezen intézményekre alkalmazandó prudenciális szabályokra.
- 31 A Bizottság végezetül emlékeztet arra, hogy a 2003/41 irányelv átültetése olyan kötelezettséget képez, amelynek végrehajtását a tagállamok nem mérlegelhetik. Ezen túlmenően az említett irányelv vonatkozó normáinak megfogalmazása egyértelmű, és azok az értelmezést illetően semmiféle mozgásteret nem hagynak a tagállamok számára. Ehhez hasonlóan egyértelmű a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet szövege, és az – végrehajtásának módjait illetően – semmiféle nehézséget nem vet fel.

- 32 A Cseh Köztársaság a maga részéről úgy véli, hogy nem szabad átalányösszeg megfizetésére kötelezni, illetve hogy annak összegét mérsékelni kell. A fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben megállapított kötelezettségszegés súlyossága ugyanis rendkívül csekély, ha egyáltalán fennáll.
- 33 Ez a tagállam elsősorban azzal érvel, hogy a Bizottság által a kötelezettségszegés súlyosságát illetően végzett értékelés téves kiindulóponton alapul, mivel a Bizottság összekeveri ezt a kérdést az uniós jog megsértésének kérdésével. Ez a tévedés annyiban érinti az említett értékelést, amennyiben a Bizottság figyelmen kívül hagyja, hogy a 2003/41 irányelvet azon körülményre való tekintet nélkül fogadták el, hogy az Európai Unióhoz hamarosan csatlakozó bizonyos tagállamokban még nem vezették be a nyugdíjrendszer második pillérét, ekként pedig előfordulhatott, hogy az említett irányelv ütközött a szociális biztonság területén az EUMSZ 153. cikk (4) bekezdésében a tagállamok számára biztosított hatáskörökkel. Ugyanez a tévedés a jogsértés súlyosságának értékelésére is hatással van, amennyiben a Bizottság nem veszi figyelembe sem azt, hogy a Cseh Köztársaság nem módszeresen és tartósan sértette meg az uniós jogot, sem azt, hogy a 2003/41 irányelv részleges átültetése lehetővé tette a szóban forgó szolgáltatások határokon átnyúló nyújtását.
- 34 A Cseh Köztársaság másodsorban emlékeztet arra, hogy valamely jogsértés súlyossága mértékének az értékelése céljából figyelembe kell venni a megállapított kötelezettségszegésnek a magán- és közérdekkel kapcsolatos következményeit, annak sürgősségét, hogy az érintett tagállamot arra késztessek, hogy eleget tegyen a kötelezettségeinek, azon jogi szabálynak a fontosságát, amelynek a megsértését megállapították, valamint az érintett tagállam magatartását.
- 35 Márpedig elsősorban a kötelezettségek végrehajtásának szóban forgó elmulasztása által a magán- és közérdekekre gyakorolt következményeket illetően a Cseh Köztársaság hangsúlyozza, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben a Bíróság kifejezetten megállapította, hogy ez a tagállam szabadon határozza meg saját szociális biztonsági rendszerének megszervezését, ideértve a nyugdíjrendszer második pillérének bevezetését is. Ilyen feltételek mellett az ítéletben foglaltak teljesítésének elmulasztása nem sérti sem a belső piacot, sem a magán- és közérdekeket.
- 36 Másodsorban a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítésével járó intézkedések elfogadásához szükséges sürgősséget illetően a Cseh Köztársaság azzal érvel, hogy mivel a 2003/41 irányelv átültetésének a második pillér bevezetésével esetlegesen érintett jogalanyok tájékoztatása volt az egyetlen célja, ezt a sürgősséget ehhez képest kell vizsgálni.
- 37 Harmadsorban a 2003/41 irányelvnek az állítólagos kötelezettségszegésre nézve fennálló jelentőségét illetően az említett tagállam emlékeztet arra, hogy ezen irányelvnek nem a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények létrehozása a célja. A 2003/41 irányelv átültetésével a tagállamoknak pusztán az esetleges jövőbeli szervezés célját szolgáló jogi keretet kellett bevezetniük.
- 38 Negyedsorban a Cseh Köztársaság által a felrótt kötelezettségszegés orvoslása tekintetében tanúsított magatartását illetően ez a tagállam hangsúlyozza, hogy a Bizottságot az általa megtett valamennyi intézkedésről tájékoztatta. A 2003/41 irányelv átültetésének befejezését azonban az öregségi nyugdíjak átfogó reformjának kimenetelétől tették függővé.
- 39 A Cseh Köztársaság végül úgy véli, hogy a jogalkotási aktusok elfogadásának szokásos időtartamához képest nem túlzó az az időtartam, amelyen belül az átültetési folyamat 2011. augusztus 31-én befejeződött.

A Bíróság álláspontja

- 40 Az átalányösszeg megfizetésére kötelezés alapvetően az érintett tagállam kötelezettségei végrehajtása elmulasztásának a magán- és közérdeket érintő következményei értékelésén alapul, különösen ha a kötelezettségszegés az azt először megállapító ítélet óta tartó hosszú időszakon keresztül tartóan fennállt (lásd többek között a C-121/07. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2008. december 9-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-9159. o.] 58. pontját, a C-407/09. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2011. március 31-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2467. o.] 28. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 65. pontját).
- 41 Ezen túlmenően az átalányösszeg esetleges kiszabására és – adott esetben – az átalányösszeg összege megállapítására minden esetben a megállapított kötelezettségszegés jellemzőivel, valamint az EUMSZ 260. cikk alapján megindított eljárással érintett tagállam által tanúsított magatartással összefüggő, releváns tényezők összessége alapján kell, hogy sor kerüljön (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 62. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben hozott ítélet 30. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 67. pontját).
- 42 E tekintetben annak eldöntésében, hogy a Bíróság kiszab-e, vagy sem ilyen szankciót, továbbá – adott esetben – e szankció összegének meghatározásában ez a rendelkezés széles mérlegelési jogkört biztosít a Bíróság számára (a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 141. pontja). Különösen, valamely tagállam átalányösszeg megfizetésére kötelezése nem ölthet automatikus jelleget (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 63. pontját).
- 43 E tekintetben a Bizottság javaslatai a Bíróságot nem kötik, azok csak jelzésként szolgálnak. Ugyanígy az átalányösszegek megfizetésére kötelezésről szóló, a 2005. évi közleményben szereplőkhöz hasonló iránymutatások – amely közleményre a Bizottság a jelen ügyben hivatkozik – sem kötik a Bíróságot, de hozzájárulhatnak az átláthatóság, az előreláthatóság és a jogbiztonság biztosításához a Bizottság tevékenységével kapcsolatban (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 61. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 116. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 44 A jelen ügyben a Cseh Köztársaságnak átalányösszeg megfizetésére kötelezése iránti kérelemről való határozathozatal céljából emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 260. cikk ugyan nem határozza meg azt a határidőt, ameddig az ítéletben foglaltakat teljesíteni kell, a teljesítést haladéktalanul meg kell kezdeni, és annak a lehető legrövidebb időn belül be kell fejeződnie (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben hozott ítélet 34. pontját).
- 45 Még inkább igaz ez az EUM-Szerződés hatálybalépése óta, mivel – amint arra a Bíróság a jelen ítélet 23. pontjában emlékeztetett – ez a Szerződés megszüntette az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettségszegési eljáráson belül az indokolással ellátott vélemény adására vonatkozó szakaszt.
- 46 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet 2010. január 14-i kihirdetése, valamint a nemzeti jogszabályt az említett ítélet rendelkező részével összhangba hozó 260/2011. sz. törvény 2011. augusztus 31-i kihirdetése és hatálybalépése között 19 hónap telt el.
- 47 Márpedig a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy bár a cseh hatóságok a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet kihirdetését követő hónaptól 2010 szeptemberéig tájékoztatták a Bizottságot az ezen ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések elfogadására vonatkozó hozzávetőleges ütemtervről, az említett intézkedésekkel

kapcsolatos munkadokumentumot csupán ugyanezen év októberében közölték a kormánnyal, mivel a cseh hatóságok úgy határoztak, hogy annak közlését az új kormánynak a törvényhozási választások megtartását követő megalakulásáig – 2010. május végéig – elhalasztják.

- 48 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az uniós jogból eredő kötelezettségek nemteljesítésének igazolása végett a tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszerének rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire (lásd többek között a C-568/07. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2009. június 4-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-4505. o.] 50. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben 2011. március 31-én hozott ítélet 36. pontját).
- 49 Következésképpen a Bíróság szerint a jelen ügyben indokolt a Cseh Köztársaságot átalányösszeg megfizetésére kötelezni.
- 50 Az említett átalányösszeg összegét illetően figyelembe kell venni az érintett tagállam magatartásával, valamint a jogsértés időtartamával és súlyosságával kapcsolatos alábbi körülményeket.
- 51 Elsősorban, ami az érintett tagállam magatartását illeti, az – amint az a jelen ítélet 11–18. pontjából kitűnik – a Bizottsággal folytatott jóhiszemű együttműködésről tanúskodik, mivel a Cseh Köztársaság rendszeresen tájékoztatta ezen utóbbit a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítése céljából előirányzott intézkedésekről.
- 52 Másodsorban, ami a jogsértés fennállásának időtartamát illeti, meg kell állapítani, hogy 19 hónap telt el a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet kihirdetésének időpontja, és azon időpont között, amikor a Cseh Köztársaság elvégezte a 2003/41 irányelv belső jogba való teljes körű átültetését, következésképpen pedig amikor a nemzeti jogszabályát összhangba hozta az említett ítélettel.
- 53 Harmadsorban, ami a jogsértés súlyosságát illeti, figyelembe kell venni, hogy mivel a Cseh Köztársaságban a nemzeti öregségnyugdíj-rendszernek nincs második pillére, továbbá figyelemmel annak megtiltására, hogy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények telepedjenek le e tagállam területén, a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítéletben foglaltaknak az e tagállam általi késedelmes teljesítése korlátozott hatással járt a foglalkoztatói nyugellátási rendszereknek a 2003/41 irányelv (1), (6) és (8) preambulumbekzdése szerint az irányelv által létrehozni kívánt belső piacára, ekként pedig a magán- és közérdekekre.
- 54 Még pontosabban, a 2003/41 irányelv teljes körű átültetésének célja elsősorban az érdekelt jogalanyok tájékoztatása abban az esetben, ha – amint azt a Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben hozott ítélet 51. pontjában megállapította – a nemzeti öregségnyugdíj-rendszer tekintetben változna.
- 55 A fenti megfontolások összességére tekintettel a jelen ügy körülményeinek megfelelő értékelését képezi, ha a Bíróság 250 000 euróban állapítja meg a Cseh Köztársaság által a Bizottságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára megfizetendő átalányösszeget.

A költségekről

- 56 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Cseh Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Cseh Köztársaság – mivel az Európai Bizottság által az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján a Cseh Köztársaságnak megküldött felszólító levélben meghatározott határidő lejártáig nem tette meg a C-343/08. sz., Bizottság kontra Cseh Köztársaság ügyben 2010. január 14-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.**
- 2) **A Bíróság a Cseh Köztársaságot arra kötelezi, hogy 250 000 euró átalányösszeget fizessen a Bizottságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára.**
- 3) **A Bíróság a Cseh Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások